

Pel darrere Xavier Bosch

Dilluns: Xavier Bosch
Dimarts: Albert Om
Dimecres: Carles Capdevila
Dijous: Anna Grau
Divendres: Francesc Orteu
Dissabte: Sílvia Soler

CRISTINA CALDERER

Pluja fina

Carod-Rovira ens sorprèn. Què vol dir que amb el nou tripartit passarem del “catalanisme de cap de setmana” al “catalanisme de pluja fina”? On ets, Esquerra Republicana, que no et reconec?

Què té Montilla que us asserena, us apaivaga i us hipnotitza? Quatre conselleres i un vicepresident? Quin encant ocult té *Joseito* —que és com l'anomenen les tietes d'Iznájar— que heu fet president un senyor que creu que l'Estatut (que vosaltres trobeu insuficient) és la meta assolida, pel cap baix, per a un parell de generacions? On queden els anhels d'independència? On queda el *somcomsom* si esteu deixant el tarannà a marxes forçades?

Què va voler dir Carod-Rovira quan va afirmar que “el catalanisme d'aquest go-

vern no serà de cap de setmana sinó de pluja fina, un catalanisme de la quotidianitat i de construcció diària”? Em pregunto com és el catalanisme de cap de setmana. És etiquetar en castellà però posar-te l'adhesiu del CAT al 4x4 per pujar a la Cerdanya? És no anar a missa però ser pregonament *montserratians*? És no agradar-te el futbol però voler que guanyi el Barça? És penjar la senyera l'Onze de Setembre i treure-la el dotze a trenc d'alba no fos cas que el veïnat pensés que som massa radicals? És escoltar *El comptot*

El nou govern aposta per un nou catalanisme 'light'. Ara ja no serem de la ceba. A tot estirar serem del cibulet.

dels oients del Xavier Solà? És, potser, portar el ritme de la *Santa Espina* amb el peu? No ho entenc.

Però, i el catalanisme de pluja fina? Voleu dir que quallarà? Voleu dir que n'hi haurà prou per frenar les insidies de la COPE, per aturar el corró de la Brunete mediàtica, les atzagaïades d'Acebes i les provocacions dels Ciutadans? Segur que el que cal, ara, és un catalanisme de molt més pa que formatge, si a sobre és descremat? Pels aires que bufen de les Espanyes, per tenir cada vegada més televisions que emeten en cas-

tellà, per l'allau d'immigració que malda per integrar-se però que no els cal aprendre el català, si ara rebaixem el to, si en aquesta bugada hi perdem tants llençols, malament rai.

Joan Puigceró demana que ningú no els doni llicions de patriotisme. Déu me'n reguard, Joan, no és cap lliçó. És la constatació dolorosa d'una decepció. És haver cregut que eren més importants els principis que els càrrecs. Al capdavant, potser l'autèntic líder que ens queda d'ERC, el qui encara parla sense embuts, es diu Joel Joan. Ves per on, l'únic que és actor i que, en canvi, no ha de fer cap paper. Ni paperet, ni papebot, ni paper d'estressa. Potser, comptat i debatut, no serà catalanisme de pluja fina. Potser serà de pluja daurada, perquè se'ns ho faran al damunt i direm que ens agrada.

+
AVUI
Des del
1976

ÍNDEX
27.11.06

Opinió 2
Política 5
Món 11
Economia 16
Diàleg 22
Societat 26
Barcelona 31
Cultura i Espec. 36
People 44
Cartellera 49
Comunicació 55
El temps 59
El dia d'avui 60
Jocs 62

TEMPS D'AVUI

Andorra

Barcelona

Palma

València

**ADA CASTELLS
CAL FER
BROU
SENSE
GASTAR
GAS**

L'altre dia el Barril comentava per la ràdio que el 30% de l'energia que consumim prové de Rússia. Just en aquell moment jo arribava a casa i m'alegrava un dia més que no fos necessari encendre la calefacció. Tard o d'hora, però, caldrà engegar-la i aviat cuinarem el brou de Nadal amb el gas que ens ven el senyor Putin. Serà una contradicció més de les moltes que vivim, com en aquell poema nadalenc del Salvat-Papasseit que parla dels pobres i el carro dels apis. De tant en tant assassinen algú: l'Anna Politkovskaia, l'espia rus que investigava el seu cas i el vinculava amb Putin, i tants d'altres de qui mai sabrem els noms. Nosaltres, però, ens continuem escalfant amb l'energia que ens ven aquest Estat totalitari disfressat de democràcia i cuinarem un cop més la sopa de galets i cantarem nades. Els russos que ens venen el gas no són dolents perquè, en el fons, són europeus, cristians i, per tant, ben nascuts. En canvi, Hussein, que tenia petroli, un mal dia va deixar de ser bo per ser un terrorista buscat i ara està condemnat a mort perquè matava xiïtes i ara el tornaran a condemnar, com si tingués més vides que un gat, per matar kurds. És pitjor carregar-se kurds que txetxens? Depèn de la nostra necessitat d'escalfar-nos i continuar vivint amb totes les comoditats. És així de trist i de cru i fa de mal dir, francament, perquè qui serà el primer que voldrà renunciar a ser un privilegiat? Potser si cada cop que encenguéssim els fogons diguéssim els noms dels màrtirs de l'energia que hi ha repartits per tot el planeta, estalviaríem una mica. No deu ser tan difícil reduir el consum individual un 30%. Si no ho fem, deu ser perquè només tenim fe en les recompenses d'aquesta vida, encara que siguin escasses, efímeres i, sobretot, limitades.

Descobreix els suplementos que cada setmana et regala l'**AVUI+**

Dilluns,
Avant.

Dijous,
Cultura.

Divendres,
Sortim.

Dissabte,
El Centim.

Diumenge,
Plaers.

El diari dels catalans d'avui.

1 0 4 8 8

8 427955 100012